

Idősek Világnapja

Az ENSZ közgyűlése 1991-ben nyilvánította október elsejét az Idősek Világnapjává, és azóta kisebb-nagyobb mértékben megemlékezünk rólok. Már csak azért, mert akkor kb. 600 millió székperű élt a világon, számuk azonban 2025-ig megkétszereződhet. Viszont ez a társadalmi csoport élettapasztalatával – úgy kulturális mint tudományos – és főleg ezen kincsek átadásával sokat segíthet még a társadalom minden szegmensében. Ezért írja Kosztolányi Dezső „Bizony hajoljatok meg az öregebbek előtt, / Akár utcaseprők, akár miniszterek.” A történelem során nagy szerep jutott a bölcs öregeknek, mert legtöbbször ők, mármint az öregek tanácsa döntött a legtöbb sorskérdésben, és megítélésem szerint ez így volt helyénvaló, ugyanis, aki ismeri Montesquieu Perzsa levelek című művét, sok mindent megtudhat. Mert mit is írnak az egyik perzsa levélben: CVII. levél, Rikka ibbennek, Szmirnába - „...Ha a király fiatal, éppen erejében van a gyöngéje, ezért aztán meglehetősen nehéz dolga van mellette a dervisnek, a szerető viszont mind a gyöngéjén, mind az erején győzelmet arat”. Itt én csak a felszínt kapargattam meg, de lehet tallózni a nyalánkságokban, mert a

folymán hány cselszövés, árulás, kémkedés okozott történelmi jelentőségű eseményeket, és szabott más irányt a cselekményeknek egy előreláthatatlan szerelmi viszony vagy légyott. Ez természetesen még a klasszikus értelemben, mert a mai viszonyokat nem ismerem, azt viszont tudom, hogy Sir Elton John esete nem okozott semmi bonyodalmat. A lényeg viszont az, hogy az öregkor is hozzátartozik az élethez, sőt a nihilbe való távozással lesz teljes az életünk, mert ha egyszer meggyújtottuk a gyertyát, az el is fog égni. Mert milyen is létünk? Én, mint hozzá nem értő laikus, úgy látom, hogy életünk teljes egészében hasonló az évszakainkhoz. Tavasszal megjelenik a zsenge élet, a búzamat bizonytalanul és reszketve bámul az új világba, és még védeni, óvni kell, de aztán, miután megkapaszkodott, bölcsen fordítja fejét a nap felé, úgy érzi, már mindent birtokol, de idővel sárgába fordul a kalász, fejét lehajtja megtelik értelemmel, és bámulja foltos kabátját, de gondolatai már ismét a földben járnak. Közben még egyes egyedeket vihar is tépázhat meg, de aztán jön az egész természetet beborító fehér lepedő, és már sokan nem is tudják, hogy ott valaha

Az idősek élettapasztalata sok esetben hasznára válik a társadalomnak

▲ KÉPUNK ILLUSZTRÁCIÓ.
FOTÓ: BARABÁS ÁKOS

kiáltás című versében: „Én nem hiszek semmiben. / Ha meghalok, a semmi leszek, / mint annak előtte, hogy/ e földre születtem. Szörnyű. / Hozzád kiáltok majd utolszor. / Légy jó anyám, örök sötétség. / „Persze az élet sokakat inspirált mérsékelt, optimista, pesszimista vagy akár mellbevágó kijelentésekre. Robert Merle Állati elmék című művében azt írja: „Az élet néhány szoros pillanat két semmi között”, de nem érdektelen Aldous Huxley véleménye sem, aki szerint: „Az élet egy szexuális úton terjesztett kór, melynek halálzási

rátája száz százalék”. A mai, genderrel telített világban már nem tudom, hogy ez így elfogadható-e, de klasszikus értelemben bizony frappáns megállapítás. Jókai Mór is eltöpreng az öregségen, és fanyarul jelenti ki: „Ostoba piktor az idő, mentől tovább dolgozik az arcképkön, annál jobban elrontja azt”, viszont Oscar

Wilde szerint „Az öregkor tragédiája nem az öregség, hanem a fiatalság”. Van, aki egész sajátos módon tudja értelmezni az életet, például Ladányi Mihály azt írja: „Eltársak, lószar az élet, / s mi vagyunk a verebek/ csak csipegetjük, csipegetjük, / de mind a miénk nem lehet.” Ezek után: „Igen, igen. Meg kell öregedni. Egy pillanat még, valamit akartam... Mit is? Igen, élni. Tudom, most már késő. Mehetünk” – mondja Márai Sándor. Derűs öregkort mindenkinek! Tisztelettel

Bilibók Károly

” Úgy látom, hogy életünk teljes egészében hasonló az évszakainkhoz.

vén kecske esete a sóval is könnyen előfordulhat. Csak megemlétem, amit mindenki tud, hogy a história

viruló kalászkok és díszes pipacsok tömkelege hirdetett egy másik kort. Ezért írja Kosztolányi Dezső Utolsó

Szabályozni kell a parkolást

Továbbra sem lehet – jó ideig – újra beindítani a fizetéses parkolást Csíkszeredában. Nem, mert a Hargita Megyei Törvényszék elutasította a helyi önkormányzat szabályozóját a fizetéses parkolási rendszerre vonatkozóan. Közben csak úgy eltelt mintegy másfél év, s ezalatt nem történt semmi. Sőt, még most is várják az (elutasítási) ítélet indoklását, ami hónapok múlva készülhet el. Eddig is már számtalan per volt úgy a Hargita megyei bíróságokon, mint szerzte az ország más megyéjében, amelyekben – többek között – a büntetést megállapító személyek kilétét kifogásolták a megtámadott büntetési jegyzőkönyveknél. Egyébként ennek a – Csíkszeredában a fizetéses parkolást valamikor működtető – cég alkalmazottai sem feleltek meg, több szempontból. Sem a közlekedési törvénykönyv előírásának, sem

pedig etikailag. Az említett jogszabály szerint nem szabhattak volna ki semmilyen kihágási büntetést. Nem tudom rendelkeztek-e megfelelő (forgalmi szabályok ismerete, szakmai igazolvány – románul: atestat) szakmai felkészültséggel? Ugyanakkor viselkedésük is sok kívánnivalót hagyott maga után. Sőt voltak olyanok, akik a város utcáit, köztereit sem ismerték (pl. a Szabadság térhez tartozónak vélték/ tudták a Mihai Eminescu utca elejét). Továbbá a parkolóhelyek kijelölése sem felel(t) meg az előírásoknak (25

m-nek szabadon kell maradnia a gyalogátkelő- és autóbussmegálló előtt és után, illetve az útkeresztelődéseknél, az utcák sarkától visszafelé stb.) Nagyon valószínű, hogy a városi önkormányzat jogászainak ezzel (is) kellene foglalkozniuk most, amikor éppen várakozniuk kell, hogy végre elkészüljön egy törvényes parkolási szabályzó! Ugyanakkor, közben – a parkolóhelyek számának – bármilyen, törvényes módon való – növeléséről sem szabadna megfeledkezni.

Köz-ügyes

Zsúfoltság Csíkszereda központjában. Kevés hely, sok autó

► FOTÓ: GECSE NOÉMI

Garázsokra szükség van

Többen kérdezték, hogy én haragszom-e a csíkszeredai önkormányzatra? Azt kérdeztem, miért kéne haragudjak? Azért, mert városunk utcáit rosszul tervezték, nehéz vagy lehetetlen célba jutni, garázsainkat határidővel lebontják, nem követik a zöldépiacunk működését, a forgalmazókat a legzadagodott, Szászrégenből városunkba hozott piaci kofákat, az áruk származását, a város tisztaságát stb. Azt javasolták, hogy írjak, mondjak véleményt, hátha lenne valami vigasz az okosok részéről. Válaszom az volt, hogy bírálni, szidni valakit, valakiket lehet, viszont orvosolni a panaszokat nem könnyű egy olyan városban, ahol a vezetőknek nincs szabad hatalmuk. Igen, szerre mindenkinek igaza van! De sokan azt nem tudják, hogy a városunk

szisztematizálását nem a városvezetés csinálta, csinálja! A rendfenntartók, mármint a rendőrség, igazságszolgáltatás, nem tartozik az önkormányzatunk hatáskörébe. A vasútállomásunknál, aluljárónál látható, felhőborító rendellenességeket csak a CFR orvosolja, mert ők a tulajdonosok. Ami a garázsok lebontását illeti, valóban jogos a panasz. Miért is? Mert az autót lehet valahol parkolni kell, védett helyen! Sokan javasolták eddig, hogy a garázsok helyén csináljanak földalatti garázsokat. Gondolom jó a javaslat, EU-s segítséggel orvosolható a panasz. Az építendő új piac alá, valamint a jelenlegi városi buszok parkolóhelye alatt is lehetne akár kétszintes garázsokat építeni.

Nagy Béla,

aki mások kérését tolmácsolja

► Véleményét elküldheti:

sms-ben: **0726-720418**

e-mail-ben: csikihirlap@csiki-hirlap.ro

A szerkesztőség fenntartja magának a jogot, hogy a beküldött leveleket rövidítve, szerkesztve, illetve illusztrálva közölje. A közölt levelek tartalmával nem feltétlenül értünk egyet.